

Znani belgijski narodni gospodar Laveley je v dolgem in duhovitem esêju ocenil silno laskavo to znamenito Scherzerjevo delo. V sedemintridesetem letniku »Revue des deux mondes« sem našel njegovo zanimivo oceno. Na prvi pogled spoznamo, da jo je pisal Francoz, tako živahno, globokoumno in duhovito je pisana. Laveleyu je knjiga dokaz, da je intelektualno življenje v Avstriji oživel. Nova konstitucionalna doba je provzročila, da je nastal ta preobrat. Doslej se Avstrija ni posebno odlikovala na znanstvenem polju in je v tem oziru zastajala za Nemčijo. Knjiga, kakršna je »Potovanje fregate Novare«, je dokaz občne regeneracije avstrijske države. Scherzer ni samo narodni gospodar in prirodoslovec, ampak tudi umetnik.

(Dalje prihodnjič.)

Samotarju.

Ne spusti se v vrvenje,
ne boj se ga nikar:
glej, kak smehlja se jasno
nad tabo solnca žar!

V poročnem krilu cvetnem
pozdravlja ves te svet,
ljubav obeta sladko
mnog žarek ti pogled.

Naprej, dokler je dan še . . . !
Ne bodi len in pust:
po cvetkah sezi rdečih,
pij nektar ženskih ust!

Kaj to, če med cvetovi
preži kak zloben trn,
če v očkih spi nedolžnih
prevare demon črn!

Zamiži pa udaj se . . . !
Saj mlad si, čil in zdrav
in pameten — si tudi,
za srečo ravno prav . . .

Življenje v čaši svetli
skrivnosten je napoj:
svet hoče, da si vzameš
i ti požirek svoj

in da si las ne beliš,
pil strup si li, pil lek! —
Tako možak ugleden
končaš dni svojih tek . . .

Ivan Prosekar.

